

Bohoslužby 3. január 2021

Ani Boh mi nepomôže?

Vzdych: „Plesajte v Bohu, on je naša sila! Zvučne jasajte Jákobovmu Bohu! Zaspievajte, zabubnujte, rozozvučte gitaru a harfu! Nech zaznie roh pri nove mesiaca, pri jeho splne v deň našej slávnosti.“ Amen (Ž 81,2-4)

Pieseň: 597,1 – Z temna noci nový deň zas svitá...

Vzdych: „Milosrdenstvo Hospodina chcem ospevovať naveky, tvoju vernosť hlásať svojimi ústami z pokolenia na pokolenie.“ Amen (Ž 89,2)

Suma evanjelia: „Podľa jeho prisľúbenia očakávame nové nebo a novú zem, v ktorých prebýva spravodlivosť.“ Amen (2Pt 3,13)

Pieseň: 598 – Nastal nový rok...

Vzdych: „Nasýť nás zrána svojou milosťou, aby sme každý deň radostne plesali.“ Amen (Ž 90,14)

Lekcia: Žalm 3

Dávidov žalm. Keď utekal pred svojím synom Absolónom. ² Hospodín, ako veľa je mojich nepriateľov, mnohí povstávajú proti mne. ³ Mnohí hovoria o mne: „Ani Boh mu nepomôže!“ — Sela — ⁴ Ty však, Hospodín, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu. ⁵ Nahlas volám k Hospodinovi a on mi odpovie zo svojho svätého vrchu. — Sela — ⁶ Eahnem si, zaspím a prebudím sa, lebo Hospodín ma podoprie. ⁷ Nebojím sa mnohotisícového zástupu, ktorý ma obkľučuje. ⁸ Povstaň, Hospodín, zachráň ma, môj Boh! Veď ty si rozbil čeluste mojim nepriateľom a povyrážal si zuby bezbožníkom. ⁹ Hospodín je záchranou. Nech tvoje požehnanie spočinie na tvojom ľude. — Sela —

Modlime sa:

Milý náš Otče nebeský, v úprimnej pokore sa skláňame pre Tebou, veď si uvedomujeme, ako veľmi sme zraniteľní, ako nemáme moc nad vlastným životom. Prosíme, Ty riad' naše srdcia, myšlienky, túžby a rozhodnutia v tomto novom roku, aby sme mohli odolať pokušeniu a viedli vytrvalo svoje zápasy, pri nich hľadeli na Teba, ktorý si hoden našej dôvery a poslušnosti. Všetko neznáme nás straší, zaskočilo nás aj ďalšie obmedzovanie v pohybe a stretávaní sa — ďakujeme, že Ty nie si obmedzovaný nikým a nájdeš si k nám cestu, aby si sa s nami stretol, aby si nás oslovil, varoval, povzbudil, viedol a požehnal. Nech sa tak stane i teraz, keď sa venujeme Tvojmu slovu. Obdar, obohacuj nás svojou prítomnosťou a Duchom svojím nám požehnaj pochopenú zvesť. *Amen*

Pieseň: 335 – *Uvaľ na Hospodina všetky svoje cesty...*

Text: *Mnohí hovoria o mne: „Ani Boh mu nepomôže!“ — Sela — (Žalm 3,3)*

Milí Bratia a milé Sestry,

Slávime prvú nedeľu v novom roku. Pre niektorých z vás sú to možno zároveň aj prvé bohoslužby v roku. Slovo Božie z tejto príležitosti aj preto môžeme prijať ako vedenie na obdobie, ktoré pred sebou máme. V tejto pandémie zafaženej dobe ešte väčšmi prežívame neistotu a uvedomujeme si, že sa musíme pripraviť možno na ďalšie mimoriadne stavy a udalosti, ktoré by nás mohli zaskočiť. Ale nemusia, i keď jasnovidci nie sme, ale vo viere môžeme mať tú istotu, že náš Boh nielen že o všetkom vie, ale On spravuje tento svet a môžeme byť a zostať v Jeho rukách. Nič sa nedeje bez Jeho vedomia a vôle.

A aby tomu tak bolo, že sa s dôverou na Neho spoliehame, preto nám dáva svoje slovo, v ňom vedenie a uistenie o tom, že On je s nami, že sa nás nezriekol a nechce nám ublížiť, ale dávať istotu o svojej prítomnosti a moci v našom živote.

Je dnes tretí deň v roku a čítala som pred vami tretí žalm. Je to modlitba v ťažkej situácii, ktorá je vyznaním dôvery v Boha a následne aj akéhosi presvedčenia o Jeho pomoci. Totiž keď sa človek aj napr. v núdzi začne zo srdca modliť, tak ho to zákonite vedie bližšie k Bohu, k dôvere v Neho. Preto by som povedala, že **1.** odkazom nášho biblického textu je práve **výzva k modlitbe**. Povzbudenie k tomu, aby sme sa na modlitbách obrátili na živého Boha, hoci čo by nás postretlo.

Dávid vtedy utekal pred svojím synom. Utekal, aby tak zabránil krviprelievaniu, aby sa Absolónovou vzburou proti nemu nevyhrotila ešte viac tá neblahá situácia. Nebola v tom žiadna zbabelosť, ale pokora a poníženie, odovzdanie všetkého do rúk Hospodinových. Dávid utekal pred vlastným synom, ale neutekal pred Hospodinom, ani sa proti Nemu neobrátil, ale obrátil sa na Neho. Utiel sa k Nemu. Lepšie sa ani nemohol rozhodnúť. To je **2. odkaz** tohto príbehu, aby **sme neutekali od Neho, ale k Nemu**.

Z tejto modlitby je jasné, že Dávid v tom konaní nemal veľkú podporu ani od vlastného okolia. Oni to už asi vzdali. Veď: *Mnohí hovoria o mne: „Ani Boh mi nepomôže!“* Jemu však nezáleží na tom, čo o ňom hovoria, čo si o ňom myslia — ak sa človek podľa toho riadi, nemôže to dopadnúť dobre. Ale Dávid pozná to „*však*“, ktoré všetko prehodnotí: *Ty však, Hospodine, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu*. Na jednej strane sú *oni* — na druhej strane *Ty však*. Vari ktoré je dôležitejšie, na ktoré hľadíme: na to, čo hovoria ľudia — alebo čo pre nás znamená náš Pán?

Veru, On nás učí pozdvihnúť zrak k Nemu. Dokonca tu Dávid vyznáva, že *pozdvihuješ mi hlavu*. Čiže — a to je **3. odkaz** — **počíta s Božou aktivitou**, že to On ho pozdvihne a posilní k tomu, aby z tejto zdanlivo stratenej situácie vyšiel víťazne. Hospodin nedovolí, aby Jeho vyvolený skončil porazený a zahanbený. Dávid verí, že On je mu štítom.

Bude to výsledok jeho osobného zápasu, v ktorom sa uchýli k Hospodinu: *„Nahlas volám k Hospodinovi a on mi odpovie zo svojho svätého vrchu“*. Volám — hlásim sa k Nemu pred každým, kto ma počuje. Hlásim sa k Nemu a nehanbím sa za to, lebo mám istotu, že On ma nenechá bez odpovede. **4. odkaz** je práve táto **úprimná detinská dôvera**, s ktorou Ho vzývam a vyznávam.

A je toho potvrdením práve to, čo ďalej vyznáva vo svojej modlitbe: „*Lahnem si, zaspím a prebudím sa, lebo Hospodin ma podoprie.*“ O čom všetkom hovorí táto veta! Veď Dávid je na úteku, vôbec nie v pohodlí domova, ale v plnej neistote a v nebezpečnosti! Vtedy sa veľmi nedá ľahnúť si, vtedy sa má bdieť! Aj keby si človek ľahol, asi by nezaspal ani od strachu, ani pre bdenie a pre reálnu hrozbu. Ale Dávid prežíval bezpečie Božej ochrany — **to je 5. odkaz, bezpečie Božích dietok** — on sa odovzdáva do Jeho objatia, preto je schopný v takejto životnej situácii zaspáť a spať v istote ranného prebudenia — *lebo ma Hospodin podoprie.* Nie z ľahkovážnosti, alebo že by mu bolo všetko jedno, ale z dôvery.

Fakticky to vôbec nemá vyhraté, ale **vo viere ráta s pomocou Hospodinovou**, ktorá je istejšia a mocnejšia, ako obklúčenie od mnohotisícového zástupu. **6. odkaz** hovorí o tom, že Dávid vie, že **Božia matematika** nie je ako ľudská, lebo vtedy by mohol z porovnania množstva/počtov/čísiel byť zhrozený. „*Nebojím sa mnohotisícového zástupu, ktorý ma obklúčuje.*“ Nebojím sa!

On vie, že Hospodin, ktorý koná divy sám, sám znamená viac, ako mnohotisícový zástup ľudí. Môžu ho obklúčiť, ale keď Hospodin povstane, tak sila a víťazstvo bude na Jeho strane. Preto: „*Povstaň, Hospodine, zachráň ma, môj Bože! Veď ty si rozbil čeluste mojim nepriateľom a povyrážal si zuby bezbožníkom.*“ Toto vyznanie sa zakladá na skúsenostiach zo zápasov predchádzajúceho obdobia. Mnohokrát sa mohol Dávid cítiť, ako sa môže cítiť korisť medzi zubami a v čelusti predátora/šelmy — že tu už nič nepomôže, je tu koniec. Ale teraz, keď je v podobnom nebezpečnosti, spomína na prežité vyslobodenia, vo viere, že Hospodin nie je menej mocný ani teraz. **7. odkaz** nás nabáda **spomínať na prežité vyslobodenia**. „*Hospodin je záchranou.*“ Bola to jeho skúsenosť už mnohokrát, a ani teraz nepochybuje. Vonkoncom nejde o jeho súkromnú osobu, ale o ľud, ktorému bol ustanovený Bohom za kráľa. A tak Dávid v závere svojej modlitby prináša jemu zverený ľud a vyprosuje naň Hospodinovo požehnanie!

Bratia a Sestry, po tom, ako sme rozoberali jednotlivé prosby a vyznania tejto modlitby, sa teraz vráťme ešte k nášmu základnému veršu: **Mnohí hovoria o mne: „Ani Boh mi nepomôže!“ — Sela**

Aj tu je jeden dôležitý odkaz, ktorý som ešte nespomenula, ale chcela by som ho veľmi vyzdvihnúť a zdôrazniť. Keby sme si nič nezapamätali z toho, čo odznelo, túto jednu vec si dobre zapíšme do pamäti. Pretože sa dostávame do podobnej situácie. Možno aj na nás tak hľadia a cítime, že podobne o nás zmyšľajú, niekto sa možno aj odváži nám narovinu povedať: **Ani Boh ti nepomôže**. Čiže pocíťujeme, že sme odpísaní, beznádejní. No ešte horšie by bolo, ak by sme tak rozprávali sami o sebe: **ani Boh mi nepomôže**. Totiž to je už znak úplnej rezignácie. Veď keď ani Boh, tak potom kto?

Videli sme, ako žalmista Dávid tieto útoky prežíva. Nepoloží ho takáto mienka. Nehľadá na seba, aby zistil a vyhlásil: je to pravda, mne už niet pomoci. Ale vie, že to „*Ty však, Hospodin...*“ platí aj teraz. Nepodlieha tomu ľudskému

hodnoteniu, ktoré ho pokladá za bezcenného, ako nejaký predmet, ktorý je hodný iba zahodenia. On vie, že Boh má oň záujem.

Bratia a Sestry, nevieme, aké skúšky, aké krízové životné situácie nás čakajú v tomto roku. Aké pokušenia a strasti na nás budú útočiť. Ale jedno dôležité môžeme a musíme vedieť. Že nie sme bezcenní, nie sme zahodenia hodní. Možno vo svojich očiach niekedy sa takí aj zdáme, ale nie u Hospodina.

Ale nie preto, že by sme boli sami osebe nejako výnimoční. Ale preto, že nášmu Bohu sa tak ľúbilo, aby sa k nám sklonil, aby nám vo svojom Synovi dal záchrancu, Spasiteľa. Aby sme proti každému pokušeniu mali ten silný argument: *Ty však Hospodin...* Pretože pre nás je podstatné to, čo si myslí a ako sa k nám zachoval On, nie ako neprajníci. O tom bola aj vianočná zvesť — Immánuel — Boh je s nami, napriek tomu, akí sme. Tá nová šanca nám bola daná v Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel, aby nás vyslobodil z moci hriechu. A On je verný. Preto sa Ho držme, nepuštme Ho, ale majme Ho pri sebe — resp. nasledujme Ho tak, aby bolo vždy vystihnuteľné, že je s nami a koná pre nás. Nech nás Jeho blízkosť a zachraňujúca láska obklopí i v tomto roku. *Amen*

Modlitba: Ďakujeme za oslovenie a povzbudenie, Pane a Bože náš, veď ku komu by sme šli, ak nie k Tebe? Ty si náš Stvoriteľ, a v Ježišovi Kristovi aj Spasiteľ, do Tvojich rúk sa chceme zveriť. Prosíme, uč nás aj v tomto roku v detinskej dôvere utiekať sa k Tebe na modlitbách! Uč nás počítať s Tvojou aktívnou prítomnosťou, daj nám prežívať bezpečie Tvojich dietok, rátať s Tvojou mocou a nezabúdať na prežité vyslobodenia.

Môže sa nám stať, že zakolíšeme, ale prosíme, pripomínaj nám, že žiadna okolnosť neexistuje, v ktorej by si nás opustil alebo odmietol nám pomôcť. Však si nás neodpísal zatratených v našich hriechoch, ale vo svojom Synovi si nám ponúkol záchranu, odpustenie a spasenie. Uč nás, aby sme nehľadeli na rôzne reči a mienky, aby nás neovplyvňovalo šepotanie ľudí, ale jedine Tvoje láska. Nech sa jej držíme, nech ju dokážeme objavovať vo svojom živote a sa Ti odvdáčať. Aj keď ju necítíme, daj, aby sme o nej nikdy nepochybovali. Takto nás veď a ochraňuj.

Prosíme o silu a ochranu pre nemocných, za trpiacich od samoty kvôli karanténe, ako aj za všetkých zdravotníkov a členov ich rodín. Prosíme za deti, za rodičov, učiteľov, za tých, ktorých pandémie existenčne zasiahla a sú zúfalí a beznádejní; prosíme za naše zbory a spoločenstvá, ktoré tým tiež trpia, zmiluj sa nad nami, daj nám silu a vieru to v pokore vytrvalo znášať, dokiaľ sa nezľutuješ, aby sme si vydýchli. Buď nám zdrojom sily, nádeje a lásky, aby sme mohli svojím životom vydávať svedectvo o Tvojej zachraňujúcej moci. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Pieseň: 565 – Ó, vezmi ruky moje a veď ma sám...